

Historia zamku

Zamek głogowski wzniesiono w poł. XIII w. Początkowo był budowlą drewnianą z wolnostojącą, murowaną wieżą, otoczony wałem drewniano - ziemnym i fosą. W 1291 r., w czasie wielkiego pożaru Głogowa, spłonął, przez co książę Henryk musiał na pewien czas zamieszkać w jednym z domów w mieście. Na przełomie XIII/XIV w. zbudowano na planie prostokąta nową murowaną siedzibę z trzema jednopiętrowymi budynkami, z których jeden znajdował się przy ścianie zachodniej, a drugi i trzeci w narożnikach północno - wschodnim i południowo - wschodnim. Rzut poziomy murów obwodowych tego zamku pokrywa się z obecnie istniejącymi. Ocalała wieża znalazła się w narożniku południowo - zachodnim i była nadal wolnostojąca. Po podziale Głogowa na dwie części zamek znalazł się w rękach królów czeskich, a od 1384 r., aż do 1480 ich lenników książąt cieszyńskich. W tej sytuacji książęta głogowscy wzniesli w 1406 r. drugi zamek w pobliżu furty Bożego Ciała (prawdopodobnie w miejscu, gdzie później znalazło się kolegium jezuickie). Do jego budowy wykorzystano fragment miejskich murów obronnych z wieżą. Po zjednoczeniu miasta w 1480 r. sprzedano go mieszczanom, a później rozebrano. W 1462 r. odbył się w Głogowie zjazd królów Kazimierza Jagiellończyka i Jerzego z Podiebradu. Król Polski wraz ze świtą zamieszkał na czas zjazdu w starym głogowskim zamku. W 1499 r. księciem głogowskim został Zygmunt, późniejszy król Polski. Nowy władca planował gruntowną przebudowę bardzo zniszczonego już zamku. Jednak niewielkie środki umożliwiły mu wykonanie jedynie podstawowych prac zabezpieczających i remontowych (m. in. naprawa dachu). W 1526 r. Śląsk wraz z księstwem głogowskim znalazł się w rękach Habsburgów. w imieniu królów czeskich władzę w księstwie sprawowali starostowie. Ich siedzibą był zamek głogowski. Tutaj też przed objęciem urzędu składali królowi, w obecności stanów, przysięgę. W 1574 r. runęła część zamku. Dopiero na początku XVII w. starosta Rudolf von Zedlitz przeprowadził na koszt stanów księstwa remont budynku. Dalszych zniszczeń dokonał wielki pożar w 1615 r. i wydarzenia wojny trzydziestoletniej.

W latach 1652-1657 rozpoczęto prace zmierzające do przebudowy zamku. Kontynuowano je pod kierownictwem starosty Jana Bernarda von Herberstein w 1669 r. Powstała wtedy w zamku tzw. wielka sala ozdobiona na suficie plafonem przedstawiającym cesarza Leopolda siedzącego na koniu. Na bocznych ścianach zawisły portrety głogowskich książąt i starostów. Przebudowa zamku nadała mu charakter rezydencji pałacowej i wygląd zbliżony do dzisiejszego. Wieża została obudowana i włączona w południowo-zachodni narożnik murów dziedzińca. Budynek podwyższono o jedno piętro i ujednolicono otwory okienne. Stworzono regularny dziedziniec włączając w jego ciąg ściany dawnych budynków. Ściana wschodnia dziedzińca na wszystkich piętrach została ozdobiona arkadami. W II poł. XVIII w. zmieniono wystrój elewacji frontowej i południowej. z tego czasu pochodzi też wjazd wschodni oraz znajdująca się we wschodnim skrzydle klatka schodowa z charakterystycznym ornamentem. Król Fryderyk II bywając w Głogowie zatrzymywał się często w tutejszym zamku. Później w czasie wojen napoleońskich gościł tutaj sam Napoleon. W XIX w. otynkowano elewacje dziedzińca wraz z wieżą. Zmieniono wtedy system amfiladowy pomieszczeń na korytarzowy na początku XXw. zmieniono układ wszystkich pomieszczeń zamku, a na parterze wieży przebito otwór, wewnątrz założono klatkę schodową i wykonano jej zwieńczenie. Pod koniec XIX i na początku XXw. w zamku mieścił się sąd królewski. Pozostałe pomieszczenia zajmowały mieszkania prywatne. Zamek został mocno zniszczony w 1945 r. Odbudowano go w latach 1971 - 1983. Obecnie jest tu siedziba Muzeum Archeologiczno - Historycznego.